

SPF reseberättelse Arholma 31/5

Resan till Arholma startade i duggregn och grå himmel. Vi blev totalt 29 glada och förväntade SPF:are från Öregrund, Östhammar och Gimo som bussades ner till Räfsnäs brygga av körsäkra Désirée. Vi passerade underbart gröna fält, skogsavverkningar och ett soligt gult rapsfält mitt i grådasket.

Anlände till Räfsnäs brygga runt 10.20, Désirée rattade oss nästan ner i båten, där väntade vår kapten. Toan i Räfsnäs blev välbesökt av många i gänget. Vår busschaufför Désirée meddelade att hon inte kunde följa med för att det inte fanns någon parkering för bussen. Men... det fanns, så vi väntade på henne glada för att hon kunde följa med oss ut till Arholma!

Båtturen tog 25min i 20 knop med vattnet skummande efter. Dessvärre fick inte alla sittplats inne, så vi var 8 st friska, starka och glada panschisar som klarade vindarna ute.

När vi anlände till Arholma delades vi upp i två grupper, vår grupp fick börja med att gå in i berget genom en väl kamouflerad ingång med vår "militärguide", den andra gruppen värmde sig med kaffe i restaurangen till att börja med.

Vi hälsades välkomna och fick börja med att se en film som visade hur Batteri Arholma skulle agera vid en invasion från havet av främmande makter, troligtvis dåvarande Sovjetunionen. Det var både skrämmande och intressant att se hur kanonerna eller pjäserna som man säger i det militära, snabbt kunde skicka iväg skotten med precision och träffsäkerhet. Vi fick också veta att i det militära garderar man sig med både hängslen och livrem för att kunna agera säkert vid krig. Totalt är 14 pjäser utplacerade på öarna för att skydda de tre infartslederna till Kapellskär. Batteri Arholma är inbyggt i ett berg med 3 våningar.

Första våningen hade kök, matsal, utrymme för två reservaggregat, diverse arbetsrum för manskapet samt några "sovhytter". Som sämst sov man 6 st i en hytt, nästa gradering uppåt var 3 st i en hytt, därefter 2 st och allra bäst hade befälen det med egen sovkupé. Tyget till madrass och överkast är kvar sedan 1968.

På samma plan hade kökspersonalen egen toalett, samt fanns dusch och WC för alla.

Vån 2 bestod av en stor sovsal för 36 personer där man sov 3 st i varje våningssäng. Sämsta bädden var att ligga under avloppsrören som gick uppe under taket. Taket var byggt med någon form av isolering mellan själva berget och det välvda taket. Hade inte fläktarna funnits hade det varit ännu fuktigare och kallare än vad det nu var.

Fläktarna var ur funktion under 3 veckor, då möglade alla gamla telefonkataloger.

Högst upp i berget fanns vapenarsenalen, "laddar rummet" fullt med kanonskott som vägde 20kg vardera. De var monterade på speciella hylsor med 12 skott/hylsa som manuellt, via skenor, rullades till laddar behållaren där automatiken tog vid och sköt upp skottet i kanonröret. Därefter fyrades kanonen av, skarpa skott var gulmarkerade på toppen och lösa skott grönmarkerade.

Som sagts tidigare, hängslen och livrem, så fanns det ytterligare två sätt att manövrera laddning av kanonen, dvs manuellt, om automatiken inte skulle fungera.

Kanonen hanterades via joystick och dator en våning under, där också avstånd, vind och hastighet mättes via lasersikte. Räckvidden på ett skott var 20km.

Vi fick också se spaken med stort S! Den står just nu neråt på läge FRED, det andra läget är förstås KRIG.

Vi fick också veta att Batteri Arholma inte skulle stå emot en direkträff av kärnvapenbomb, men en bomb på avstånd skulle berget klara, hur långt avstånd fick vi inte veta.

Likväl som att ett manskap på 100 personer med tillgång till mat, el, luft etc skulle klara sig i 30 dagar i bergsutrymmen på Batteri Arholma.

Efter en intressant guidning avslutade vi med en sista klättring ut i det fria högst upp på berget där kanonen fanns. Då regnade det fortfarande, utsikten var säkert vid klart väder fantastisk, men inte idag. Vi tog slingerstigen ner mot restaurangen, värmen och lunchen. Med utsikt över stranden, bryggan, havet och regnet avnjöt vi köttgryta med ris och stuvad majs alternativt vegetarisk chili-sin-carne även det med ris och majs. Godast var rött vin till men vatten fungerade också bra. Det sedvanliga kaffet och en bit morotskaka satt som smäck efteråt! Det blev en fin avrundning efter ett givande besök på Arholma. Båten lättade ankar kl.14.00 med regnet som öste ner. Vi som satt ute hade det toppen, inne imrade rutorna igen så Lena Olsson hade fullt upp med att torka så kaptenen inte körde på grund.

Väl framme vid Räfsnäs

kl.14.25 skyndade sig Désirée att hämta bussen, vi tackade kaptenen för säker och snabb båtmanövrering.

Vi gick in i bussen och hemfärden gick genom Norrtälje stad för att vi skulle få se de "anskrämliga" hög-hög-husen nere vid hamnen... Alla tycker vi olika men en sak är säker: De där husen passar verkligen **inte** in i bilden av Norrtälje. Men vi vet ju alla att både livet och verkligheten förändras hela tiden.... Så det är bara att gilla läget.

Väl framme i Öregrund, efter stopp i Gimo och Östhammar skyndade var och en hem till sitt.. i ösregnet... Tack fö